

Sygn. akt IV U 634/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Duda- Marciszewska

Protokolant: sekr. sądowy Marlena Budzyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 04 czerwca 2012 roku znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 634/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 czerwca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. G. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyżej decyzji wywiodła J. G. podnosząc, że nie zgadza się z decyzją lekarza orzecznika ponieważ od dłuższego czasu stan jej zdrowia psychicznego i fizycznego ciągle się pogarsza. Nadto jest pod stałą opieką Poradni (...)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał całkowicie zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu wniesionego pisma organ rentowy wskazał, że zarówno lekarz orzecznik, jak i Komisja Lekarska nie uznały wnioskodawczyni za osobę niezdolną do pracy. Odwołująca w okresie od dnia 01.03.2009r. do 31.12.2010r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 26 marca 2012r. złożyła kolejny wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wskazując jako podstawę podjętej decyzji art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227) uznał, że J. G. nie przysługuje prawo do przywrócenia renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem nie została uznana za osobę niezdolną do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. G. urodziła się (...)Z zawodu jest szwaczką. W okresie od dnia 1 marca 2009r. do dnia 31 grudnia 2010r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy z powodu torbielowatości zewnątrzwątrobowych dróg żółciowych i kamienicy dróg żółciowych.

Dowód: decyzja k. 84-85 akt rentowych.

Od marca 2011r. wnioskodawczyni podjęła leczenie w (...)we W.z powodu odczuwania przygnębienia, stanów apatii i brakiem zainteresowania otoczeniem.

W dniu 26 marca 2012roku J. G. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 24 kwietnia 2012roku uznał, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Niniejsze stanowisko poparła orzeczeniem z dnia 23 maja 2012roku Komisja Lekarska ZUS.

Dowód: orzeczenie lekarza k. 163, orzeczenie Komisji k. 168 akt rentowych.

Mając na uwadze dokonane ustalenia decyzją z dnia 4 czerwca 2012roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. G. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Argumentując zasadność podjętej decyzji organ rentowy wskazał, iż odwołująca zarówno przez Lekarza orzecznika, jak i Komisję lekarską ZUS nie została uznana za osobę niezdolną do pracy.

Dowód: decyzja k. 172 akt rentowych.

Wnioskodawczyni cierpi na schorzenia gastroenterologiczne takie jak torbielowość zewnątrzwątrobowych dróg żółciowych z nawracającymi zapaleniami dróg żółciowych oraz dystymię. Rozpoznane schorzenia nie czynią J. G. osobą niezdolną do pracy.

Dowód: opinia k. 66-67, k. 89-90 akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy w postaci przede wszystkim dokumentacji medycznej, decyzji organu rentowego i innych dokumentów zgromadzonych przed organem rentowym, które to nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Ustalenia co do stanu zdrowia wnioskodawczyni Sąd Okręgowy oparł o wnioski wysnute przez biegłych lekarzy sądowych w opiniach z dnia 13 stycznia 2013r. i 26 marca 2013r.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że Sąd meriti trzykrotnie dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy sporządzali opinię 30 sierpnia 2012r., 13 stycznia 2013r. i 26 marca 2013r. Po analizie ich treści w szczególności opisie przeprowadzonego wywiadu, badania, materiału dowodowego stanowiącego postawę do ich sporządzenia Sąd meriti jak wskazano już na wstępie za miarodajne uznał opinie sporządzone w dniu 15 stycznia 2013r. i 2 lutego 2013r.

Przechodząc do oceny sporządzonej w sprawie opinii wskazać należy, iż jest ona specyficznym środkiem dowodowym. Przeprowadzana ocena dokonywana jest z punktu widzenia fachowości osób, które ją sporządziły, dokładności przeprowadzonych badań oraz trafności uzasadnienia w powiązaniu z wynikami badań (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002r., V CKN 1354/00, LEX nr 77046; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 2000r., ICKN 1170/98, OSNC 2001/4/64).

W cenie Sądu Rozpoznającego sporządzone opinie były pełne, rzetelne i kompletne. Zostały sporządzone przez biegłych lekarzy specjalistów w zakresie chorób na jakie cierpi wnioskodawczyni tj. gastroenterologa i psychiatry. Biegli w sposób wyczerpujący wyjaśnili dlaczego rozpoznane u wnioskodawczyni schorzenia nie czynią jej osobą niezdolną do pracy. Ponadto sporządzone opinie są jasne i kategoryczne w swoim brzmieniu. Wskazać należy, iż na dokonaną ocenę nie rzutowało zakwestionowanie ich przez wnioskodawczynię, albowiem subiektywne odczucie niezdolności do pracy J. G. nie poparte żadnymi dowodami nie może stanowić podstawy do obalenia wniosków

wysnutych przez niezależnych biegłych sądowych. Sam fakt pobierania świadczenia rentowego nie przesądza sam w sobie o okoliczności bycia niezdolnym. Wnioskodawczyni po to pobierała leki i regenerowała siły by odzyskać zdolność do pracy i taką zdolność odzyskała.

Odwołanie J. G. nie było zasadne, w związku z czym podlegało oddaleniu.

Zasadniczy spór w toku procesu sprowadzał się do oceny czy wnioskodawczyni jest nadal osobą niezdolną do pracy.

W opinii z dnia 13 stycznia 2013r. biegły gastroenterolog rozpoznał torbielowość zewnątrzwartrobowych dróg żółciowych z nawracającymi zapaleniami dróg żółciowych wymagające stałego leczenia zachowawczego. Biegły podkreślił jednocześnie, że rozpoznane schorzenia nie upośledzają i ograniczają w stopniu istotnym zdolności do pracy. Biegły wyartykułował, że owe schorzenie może ograniczać zdolność wnioskodawczyni do pracy w charakterze szwaczki jedynie w kontekście innych schorzeń. Biegły z dziedziny psychiatrii rozpoznał natomiast u J. G. dystymię, która w obecnym jej stanie psychicznym nie wykazuje podstaw psychopatycznych i nie powoduje u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

Dokonana ocena stanu zdrowia wnioskodawczyni pozwoliła w ocenie Sądu Okręgowego na przyznanie racji stanowisku prezentowanemu w toku procesu przez pozwany organ rentowy.

Za przyjęciem tego zapatrywania przemawia w szczególności przepis art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 39, poz. 353 ze zm.) i opinia biegłych lekarzy.

Zgodnie z treścią art. 61 przytoczonej powyżej ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty, ubezpieczony stał się ponownie niezdolny do pracy.

W sprawie bezspornym jest, że J. G. wniosek o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy złożyła 26 marca 201r., podczas gdy prawo do pobieranej przez nią wcześniej renty z tytułu niezdolności do pracy ustało 31 grudnia 2010 roku. Wskazać również należy, iż aby uzyskać przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawczyni musi zostać uznana za osobę niezdolną do pracy. Temu warunkowi wnioskodawczyni nie sprostała.

W treści art. 12 analizowanej ustawy wskazano, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd Okręgowy jak wskazano w zaprezentowanych wywodach w pełni podzielił wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych z dnia 13 stycznia 2013r. i 26 marca 2013r. Tym samym należało uznać, że wnioskodawczyni nie spełnia warunku dla uzyskania prawa do renty, a mianowicie nie jest osobą niezdolną do pracy.

Mając na uwadze wskazaną argumentację należało oddalić odwołanie wnioskodawczyni J. G. na podstawie art. 477¹⁴§1 k. p. c.